

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 329 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - - Fredag den 8. Juni Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1934

Bjørn Sivertsens Brudfærd.

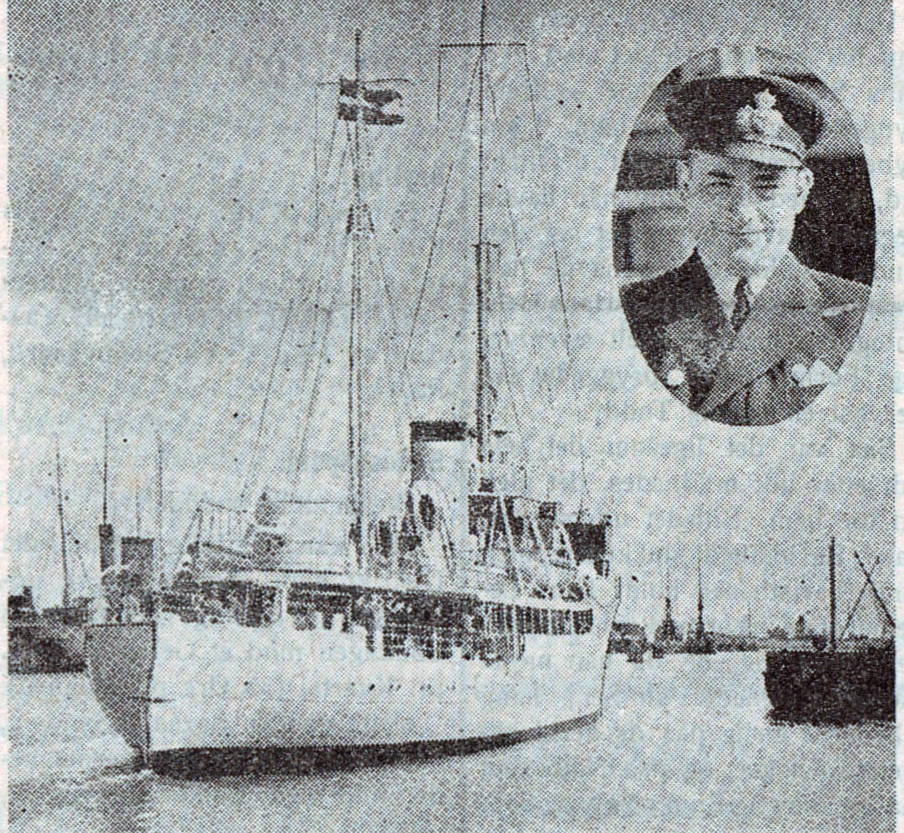
—0—
Den store Bjørn skulde holde Bryllup.
Der havde været de sædvanlige Forvarsler herpaa, og blandt disse det vigtigste: han havde forlovet sig.
Hvorledes det egentlig var gaaet til hermed, meldte Historien intet om. Han havde arvet Huset efter den gamle Fiskeroldermands Død og udbetalt Broderen, Niels, en Pengesum, hvorfor denne havde bygget længere henne i Byen.
Bjørn sad med Huset og sine Sejlmagerredskaber og følte sig noget ene i den nye Herlighed.
Han kom oftere end før drivende over til Gæstgiveren, fik sin korte Træpibe stoppet, „spandt en Ende“ og fugtede saavel Tobakken som „Enden“ ved et Glas.
Den muntre Gæstgiver havde giftet sig for et Aars Tid siden og var stærkt optaget af at smutte ud ad Døren hvert tiende Minut for at „se efter noget“.
— Hva' er det egentlig, du holder Udkig efter saa skarpt? spurgte Bjørn. Kan du ikke lade Fruentimmerne derinde passe Ungen?
Gæstgiveren forklarede, at det var „Tænder“, han saa efter.
— Tænder?
— Javel, Bjørn! Saa snart Tænderne kommer frem, saa sagtes Skrigeriet?
— Naa, saadan! Hør, sig mig, du Kromand, kunde man ikke faa Lov til at se den lille?
Faderen trak stolt af Sted med ham ind i Barnekammeret, hvor den unge Gæstgiverske sad i en klædelig Morgendragt henne ved Vinduet med Barnet paa Skødet.
Hun bøjede sig ned over den lille og syntes ogsaa at søge efter Tænder.
Bjørn hilste og nærmede sig tøvende.
— Kom kun hen og se, sagde hun smilende.
Kæmpen bøjede Hovedet frem; Barnet blev bange for det store Haar og Skæg og gav sig til at skribe. Bjørn trak sig forskrækket tilbage, men vendte sig dog flere Gange om, inden han var kommen ud af Stuen, og saa hen til Vinduet.
Da han og Gæstgiveren atter var alene inde i dennes private Kahyt, stod Bjørn en lille Stund tankefuld og klæde sig med de mægtige Fingre i Parykken.
— Du Kromand, det er i Grunden mærkeligt med en saadan lille Kammerat, hva'? Den havde ordentlige Negle paa Fingrene, og den saa paa mig!
Den unge Fader blev ganske kalveknæet af Henrykkelse og gned sig i Hænderne.
— Ja, saadan en skulde du lægge dig til. Du har jo Hus og alting derovre!

— Javel, Bedingen er klar; men det er ikke saa lige til at faa en Kone, Kromand!
Derpaa faldt Bjørn atter i Tanker, og da Gæstgiveren stødte sit Glas imod hans, saa han formelig fraværende i Vejret.
— Véd du, hvad jeg tænker paa, Kromand?
— Naa, lad høre!
— Jeg tænker paa, om jeg virkelig selv skulde have været saa lille nogen Sinde?
— Jeg haaber for din Mor's Skyld, sagde Gæstgiveren leende, at du var betydelig mindre, den Gang du kom til, end min Arving derinde er nu!
Saa blev der ikke talt mere om den Ting.
Nogen Tid efter havde Bjørn været sejlene med sin gode, gamle Baad og en Last Kartoffler til den nærmeste Købstad.
Baaden hed „Spanden“.
Hvorfra havde den dette Navn? Ja, Gud skal vide det. Maaske havde det oprindelig været et Øgenavn med en eller anden stikkende Betydning — Menneskene er jo engang onskabsfulde. Men som det saa ofte gaar med Øgenavne, saaledes var det ogsaa gaaet her, Øgenavnet var blevet til et Kælenavn, og „Spanden“ vedblev at hedde Spand, indtil den næste Ejermand døbte den om; og maaske sejler den nu omkring under den mere velklingende „Pilen“ eller „Havørnen“ eller sligt.
Naa, Bjørn var som sagt sejlet af Sted til den nærmeste Havn med en Ladning Kartoffler.
En Slægtning af ham, Røde-Anders var denne Gang med, og da de havde faaet deres Kartoffler solgt og godt solgt, og da de endnu laa ved Bolværket og ventede paa lidt mere Brise, saa skulde det netop hænde sig, at en gammel Skipper fra Købstaden, som havde „lagt op“, men som dog ikke helt kunde holde sig fra Søen, kom drivende ned ad Broen med Næverne dybt i Lommerne og med de smaa missende Øjne stadig paa Udkig efter et og andet.
Han blev staaende stille oppe paa Broen, missede endnu mere og lod til at tage Maal af „Spanden“.
— Hej, Folkens, hvor er I fra?
Bjørn saa i Vejret, som om det var Spørgsmaal om en saa selvfølgelig Sag forbausede ham.
— Fra Fiskebæk — naturligvis.
— Er du selv Ejeren?
— Af hva'?
— Af Baaden!
Bjørn saa paa Skipperen og lagde Haanden bag Øret med Fingrene krummede frem:
— Jeg er kun smaaathørende, men hvis I taler om Baaden, saa hedder hun „Spanden“ og hører mig till!
— Hvorfor hedder hun „Spanden“?
— Det hedder hun nu engang!

— Har hun Fejl?
— Det har vi alle og Baade begribeligvis med!
— Hun er ikke ganske ny?
Her begynder den store Bjørn at blive utaalmodig.
— Hør nu, min go'e Mand, hvor gammel er I selv?
Skipperen lo og tog først nu Næverne op af Lommerne.
— Vil du sælge din Baad? —
Bjørn saa paa Røde-Anders, og Røde-Anders saa paa Bjørn; derpaa saa de begge op paa Spørgeren, og til Slutning saa de sig om i „Spanden“.
— Hvad mener du, Anders? spurgte Bjørn.
— Ja, hvad mener du?
Bjørnen var i godt Humør. Kar-

Skodlugerne, Bundtiljer, Øseluger, Essing, Tolleroerne, Knæer, Nagler, Kitning og Maling blev gaaet efter og Aarer og andre Rundholter blev omhyggeligt prøvede, og en Times Tid efter stod Bjørn og hans Frænde uden for det Værtshus, hvor Lidkøbet var blevet drukket. Sommersolen skinnede dem i Ansigtet; Ansigterne blussede, og Øjnene straalende; men da Bjørn vendte sig imod Havnen og saa „Spanden“ halet væk fra sin Plads, saa fo'r der en Trækning hen over hans glade Smilen, og han vendte sig til Anders og spurgte:
— Hvad mon de nu vil sige, naar vi kommer hjem uden „Spanden“?

Turen var afgjort. Et Tog skulde snart gaa. De var begge to som store Børn. De havde nok været i Hovedstaden før, men ingen af dem havde nogen Sinde kørt paa Jernbanen.
Billetkontoret blev vist dem. Bjørn stillede sig uden for Hullet med Tegnebogen i Haanden.
— Maa jeg faa et Lukaf for to Mand til Staden! forlangte Bjørn med en Røst, som han mente var hviskende, men som genlød gennem hele Forsalen.
— Tur og Retur? blev der spurgt indefra.
— Hvad er det, han prajer? spurgte Bjørn sin Kammerat.
— Anden eller tredje? lød det igen derindefra i en bister Tone.
De saa paa hinanden.
— Tag saa meget, du kan faa, hviskede Anders, som ikke syntes, der var nogen Grund til spare, da han for sin Part havde alting frit.
— Javel, kom med det altsammen! raabte Bjørn og skød en Seddel ind til den utaalmodige Stemme.
— Her er to Returbilletter til 2den Klasse; De kan køre tilbage med Aftentoget, forstaar De! lød Stemmen.
Bjørn fik en hel Del Sølvpenge tilbage foruden sine Billetter. Han vejede Sølvet i Næven og lod et Markstykke blive liggende.
— I Dag har vi Raad til at give Drikkepenge! hviskede han i samme Toneart som før til sin Kammerat.
Billettøren stak Næsen uden for Hullet.
— Tag Deres Penge til Dem! raabte han arrig.
— Ja saa! sagde Bjørn lidt slukøret og stak Marken i Vestelommen. Og medens de gik sammen ud igennem Ventesalen til Perrenen, brummede han:
— Den Gavtyv af en Gæstgiver derhjemme har altid fortalt, at naar man vilde køre gentilt paa Jernbane, saa skulde man „smøre“ hos Betjentene; men her er man nok fornem paa det!
De blev lukkede ind i Kupeen. Der sad en tyk Mand med kortklippet Haar, hvidt i Halsen og en langskødet, sort Frakke. Hans Ansigt var svært, godmodigt i Udtrykket, blussende i Farven.
— Puh, hvor her er varmt! sagde Bjørn og lod Vinduet gaa ned.
Den tykke Mand hostede.
Saa peb Lokomotivet, og Toget satte sig i Bevægelse.
— Nu gaar hun — spille mig! raabte Anders.
— Det kan nok hænd's der er Gang i hendel raabte Bjørn med med en lignende Trumf, da Vognen begyndte at slingre i den stærke Fart.
— Luk det andet Kooje op, Anders! raabte Bjørn lidt efter. Jeg faar ondt her inde i denne Æske.
Fortsættes Side 4.

Det nye Fiskeri-Inspektionsskib „Ingolf“, der skal foretage Inspektionen under Grønland. I Ovalen Skibets Fører, Kommandørkaptajn Evers.

toffelafsætningen var gaaet strygende, og Prangeren havde oven i Købet trakteret godt. Omsider gav Bjørnen sig selv et vældigt Dask paa Laaret og spilede Munden op til begge Ører.
— Min Salighed! hvorfor skulde jeg ikke sælge hende?
— Nej, du har Ret! svarede Anders, saa kan du faa dig en ny.
— Ja, det kan jeg, raabte Bjørn og nikkede op til Broen.
— Hvad skal du ha' for den? lød det oppe fra.
— To Hundrede Rigsdaler, som den ligger her paa Vandet!
— Hundrede og firs! blev der budt.
Bjørn svarede ikke, men lavede sig til at lade Fortøjningen gaa.
— Hvem har syet Sejlene? blev der spurgt.
— Det har den, der sidder ved Roret! svarede Bjørn og kastede Agtertrossen los.
— Stop! lød det deroppe fra. Sæt fast igen, og lad mig komme ned om Bord hos jer!
Der blev nu en Ende venden og en Ransagen dernede i „Spanden“.

Anders satte et betænkeligt Ansigt op.
— Jeg véd ikke. Men allenaars var det da din egen Baad, og Skipperen lovede jo at være god ved hende baade med Skrabning og Tjæren og Malning, naar hun trængte til det!
— Du har Ret! svarede Bjørn. Men — skal vi gaa hjem?
Det var varmt. Solen brændte. Der var godt tre Mil til Fiskerlejet, og Vejen var det største Stykke sandet nøgen.
— Mener du, at vi skal age? spurgte Anders. Jeg er bange for, at de fleste Vogne nu allerede er kørt hjem, og du vil da ikke leje for dig?
Bjørn stod lidt uden at svare. Det var maaske ikke saa ilde at skyde Hjemkomsten og alle Forklaringer en Smule ud i Fremtiden.
— Hvad om vi tog til Staden (Hovedstaden)?
— Giver du Turen? spurgte Anders forsigtig.
— Forstaar sig! svarede Bjørn og slog sig paa Trøjelommen, hvor han havde sin Brevtaske.

Der var godt varmt i Storstuen oppe paa Meljordgaarden, Petroleumslampen begyndte næsten at blive døsigt af den megen Tobaksrøg; Toddyerne dampede brune og stærke i Glassene, og de fire Mandfolk omkring Mahognibordet begyndte at blive helt blanke i Skallen og faa overdaadigt farvet Kinder.

Den stod paa L'hombre, som saa tidt, og Spillerne „kendte“ hinanden.

De sad og lurede paa hinanden for at slaa ned paa den mindste Fejl, og Jettonerne røg i Puljen eller randt fordelende ud i mindre Strømme. Der var ogsaa Sølv og store og smaa Sedler iblandt, for der blev altid spillet højt ud paa Natten, naar det var hos Meljordsproprietæren.

De tre Gæster: Sorenkrivener, Stedets høje Dommer, Præsten, deres gode Skriftefader og Sjælesørger, og Dyrslægen, som havde med Køernes timeligt Vel at gøre, var langt fra rige, men de var alle tre godt i Gang ved Hjælp af Toddyerne, og saa var de naturligvis ude efter Proprietærens Penge alle tre. Saadan blev de altid lokkede paa Glatisen oppe paa Meljord. Dagen efter kunde de nok rive sig i deres varme kvalfyldte Hoveder, men da var det baade for sent og for silde.

Pastor Ingerslev var den yngste i Kompagniet og den mindst trænede. Han tabte næsten altid, dels fordi han blev saa frygtelig ør og mistede Styringen, han var jo ikke vant til Traktementet, og dels fordi han med Gru saa sine surt erhvervede og altfor kummerlige Gage vandre fra hans og over i de andres Lommer. Det var ad-

Pastoren standsede forfærdet i sine sørgmodige Betragtninger og meldte med et forpint Blik paa den slunkne Beholdning; Nolo.

„Ren“? brølede Proprietæren. — Ja, selvfølgelig, nikkede Præsten lidt bleg i Ansigtet.

Under aandeios Spænding og mangfoldige Funderinger gik Spillet sin Gang.

Noloen var virkelig ren. Den var ligefrem ikke til at tabe. Præsten nød Situationen, han syntes ligefrem, han voksede, han skød Bryst og galede pludselig som en Hane.

Alle de tre Modspillere vrissede arrigt.

— Jagu trak han den i Land, sagde Sorenkrivener og blæste en mægtig Røgsky ud i Rummet.

Pastoren regnede i al Hemmelighed ud, hvor meget der var at tjene. Jo, heldigvis, han tog en Kasse ind igen. Det var nærmest et Under.

Proprietæren maatte frem med sin digre Tegnebog. De andre saa paa den, Den var tyk og fed; men han havde jo ogsaa lige gjort den store Skovhandel, og det kunde nok skrives med mange Cifre, hvad han havde tjent paa den.

— Nu har jeg tømt Reserven, sagde Proprietæren og lo, saa det rungede, nu kommer Turen til de store Sedler — der væltede ligefrem ud med 100-Dalersedler.

— Ja, Du er ikke billig, sagde Dyrslægen næsten højtideligt i Mælet.

— Aa, nej, mente Proprietæren, og saa godmodig drillende fra den ene til den anden, enhver faar det vel efter Fortjeneste.

Præsten ragede Gevinsten til sig, men sagde ikke noget Han nøjedes med at ærgre sig over, at en Mand, som var født Bonde og smældende rig, kunde sige noget saadant. Og her sad han efter

mange Aars Sult og Savn over Studier og havde end ikke Ræd til at gifte sig med Petra, som han elskede, trods han nu var 28 Aar, mens stakkels Petra taalmødig gik og ventede paa ham paa femte Aar.

Han gjorde en lidt utaalmodig Bevægelse og kom derved til at feje en Del af sine Jettons paa Gulvet.

— Det var skam godt, det var Grønskollingen, som tabte Jettonerne, vi andre havde ellers haft svært ved at kravle ned under Bordet, sagde Sorenkrivener, som var i Halvtredserne og med Mave.

Pastor Ingerslev laa paa alle fire og samlede sine Jettons sammen, Pludselig fik han fat i en Seddel; han følte, det var en stor fed 100-Daler. Ligesaa hurtigt som menneskeligt ræsonnerede han, at den havde Proprietæren vel lige tabt, da han havde Tegnebogen oppe, at han ikke anede, hvor meget han havde paa sig og han selv havde meget bedre Brug for de Penge end Proprietæren, som sandelig havde mere end nok af jordisk Gods og Guld.

Hurtig som Tanken lod han Sedlen forsvinde indenfor de pelsfødte Støvleskaft paa højre Ben.

Førend han, rød i Hovedet af Anstrengelse og Sindsbevægelse, var kommet tilsædeigen, begyndte han at fortryde.

Men Spillet gik ubønhørligt videre, ingen anede Præstens Kvaler, og til sin ualmindelig store Forfærdelse begyndte han at vinde.

Det var ligegyldigt, hvorledes han bar sig ad, Heldet sad ved hans Side, og Pengene ligefrem dyngede sig op foran ham. I sin dybe Forfærdelse faldt det ham ind, at med den Synd, han havde begaaet, havde han givet sig den Onde i Vold, og nu havde han faaet ham til Medspiller. Hans Held antog efterhaanden helt æventyrlige Former, han bryggede sig nervøst en vældig Toddy.

Saa var det ligesom det hele lidt efter lidt mildnede, det gled ud for ham, Billedet udviskedes, hans Bevidsthed slukkede, men Underbevidstheden holdt hans Legeme oppe, rent mekanisk bevægede han sig, og da han næste Morgen vaagnede i sin Seng, hang Klæderne sirlig paa de dertil bestemte Knager, og paa Natbordet laa en mægtig Bunke Sølv og Sedler.

Han studsede—saa huskede han. Aldeles forfærdet fo'r han ud af Sengen og paa Hovedet i Vandfadet.

Han maatte sikkert have været ør Aftenen i Forvejen, ellers havde saadan noget jo aldrig faldet ham ind! Han vilde straks op til Meljord og give ham Pengene igen. Men hvorledes? — Hvorledes forklare —

Han faldt i Tanker. Og i de Tanker spillede Petra en ikke uvæsentlig Rolle.

Han talte sine Penge — alle Pengene.

Dagen efter rejste han til Byen og giftede sig med Petra.

Proprietæren sendte et straalende Lykønskningstelegram. Alt var altsaa i Orden.

Ja, tilsyneladende.

Pastor Ingerslevs Samvittighed saa det derimod ikke rigtig godt ud med.

Men saa kom Drengen til Verden, og Drengen kunde ordne Fa'r, naar de mørke Øjeblikke var over ham.

Petra forstod intet og var undertiden meget ked af det.

Saa pludselig en Dag, det var lige før Drengen skulde døbes, saa kom der Bud til Præsten fra

Meljordsproprietæren om at komme straks.

Præsten tog med tungt Hjerte over til Meljord.

Han kom ind i Sygeværelset. Der sad Proprietæren opstøttet med mange Puder.

— Det lakker mod Enden nu, Pastor, sagde han lidt klynkende.

— Om saa er, var det godt, jeg fik talt med Eder, sagde Pastoren, lad mig sige det først og faa min Samvittighed fri.

Proprietæren kiggede op paa ham.

— Haa, haa! lo han, det begyndte saa stiltfærdig med den Latter, da han saa Præstens fjollede Ansigt, han brød ud i hele Kaskader, han lo, saa han rystede, han hujede, ja, han brølede af Glæde.

— Var det Jer, Pastor — var det Jer, som huggede min 100-Dalerlap sidst! Hr. Pastor! tænk, jeg tror, jeg blev helt rask af Jeres Besøg. Nej, intet Lægemedel, kan dog maales med en sund Latter.

— Jamen, sagde Præsten, jeg har Sedlen med — og maa jeg faa Lov at sige Tak for Laan i alt Fald —

— Ikke tale om — den skal I give til Drengen. Han skal ogsaa have noget at begynde med. Hils ham fra Meljorden, at der blev ikke Brug for Præst denne Gang og Doktor sparer jeg ogsaa. For nu har gamle Meljorden leet sig rask!

Fra Uge til Uge.

—0—

Bryllup:

Søndag d. 10. ds. vies i Ols Kirke Frk. Helga Sommer, Datter af Gaardejer Sommer, Munkegaard, Olsker, til Gaardejer Valdemar Pedersen, Stenbygaard, Rø.

Søndagspost.

Postkontoret meddeler: Man kan fremtidig, indenfor det Distrikt hvori Søndagsbreve udbringes, faa udbragt Dagblade om Søndagen mod et Gebyr af 1 Kr. pr. Kvartal (35 Øre pr. Maaned). Dette gælder ogsaa i Sandvig, hvor der i de tre Sommermaaneder udbringes Søndagsbreve.

Allinge Elektricitetsselskab

afholdt i Onsdags en ekstraordinær Generalforsamling paa „Høiers Hotel.“

Formanden bød Forsamlingen velkommen og redegjorde derefter for de Forhandlinger Bestyrelsen havde ført med Rønne Belysningsudvalg om en ny Overenskomst for Strømløse fra Rønne. Det fremgik heraf, at Rønne ikke vilde reducere Strømprisen (27 Øre + 4 1/4 Øre til Transport) og ikke vilde gaa ind paa et af Bestyrelsen stillet Forslag om ny Strømpris, udregnet paa Grundlag af Rønnes egne Produktionstal (17,94 Øre) eller overhovedet forhandle paa Grundlag af dette Forslag. Bestyrelsen havde derfor besluttet at undersøge Mulighederne for Oprettelsen af eget Elektricitetsværk i Allinge og havde overdraget Konsulenten, Hr. Installatør Larsen, at udarbejde Planer, Overslag og Økonomiberegning.

Installatør Larsen oplyste at Strømforbruget i Allinge, der for 5 Aar siden var kalkuleret til 10,000 Kw, nu var oppe paa ca. 40,000 Kw aarlig, hvorfor han ogsaa mente at Selskabet havde Krav paa en betydelig billigere Pris end der betales i den 5 aarige Periode,

for hvilken Kontrakten med Rønne var bindende.

Paa Grundlag af sidste Aars Forbrug, som forhaabentlig yderligere vilde stige, havde han udarbejdet Planerne for et Elektricitetsværk med 2 Kraftmaskiner, som var istand til at producere det dobbelte og saaledes for en længere Aarrække kunde imødekomme det stigende Forbrug.

Nogle tiltalende Udkast til Værkets Bygning var fremlagt, og denne med Maskiner og alt Tilbehør var kalkuleret til at koste 69,000 Kr. Naar Udgifter til Brændsel, Lønninger, Renter og Afskrivninger i en 10-aarig Periode var fradraget, vilde en Strømpris af 40 Øre alligevel kunne bibeholdes.

Flere havde Ordet og Stemningen blandt Forsamlingen var ganske afgjort for, at kunde Allinge Elektricitetsselskab ikke købe Strømmen billigere fra Rønne end man selv kunde producere den til, maatte Selskabet bygge eget Værk.

Sluttelig blev det ved Afstemning enstemmigt tilkendegivet, at saafremt Bestyrelsen ved fornyet Forhandling med Rønne ikke kunde faa favorable Betingelser for Strømløse, skulde Værket paa-begyndes snarest muligt, saaledes at det kunde staa færdigt til Brug den 1. Januar 1935.

Flygtigt Besøg.

Paa Søndag kommer et af Aarhus-Kallundborg Rutens Dampskibe hertil med et Selskab, arrangeret af Dagens Nyheder. Afrejse samme Dag.

Landsbyen

paa Hotel Allinge, som i Fjor havde vundet et trofast Publikum, aabnes atter paa Søndag. Der er sket flere Forandringer til det bedre, og Mogens Ege har forestaaet den kunstneriske Udsmykning.

Fugleskydningen

Grundlovsdagen var ikke begunstiget af det bedste Vejr, ikke desto mindre var Humøret højt og da Fuglen endelig ved 7-Tiden var nedskudt, samledes Deltagerne paa Hotellet til en munter Aften, hvor Kongen fejredes.

Venste Æg: Math. Schou, Hammershus, v. Sandem. Schou. Højre Æg: Isenkr. Math. Nielsen, Rønne, v. Johs. Schou. Ringen: Hjort Ipsen, v. Johs. Schou. V. Halefjer: Fru Estrid Riis, Kjølergd. v. Otto Pedersen, Allinge. H. Halefjer: Sagf. Bech Andersen, Rønne, v. Politibetj. Larsen. V. Klo: Fru Ing. Andersen. v. Smed Carl Petersen. H. Klo: Frk. Emmy Pedersen, v. M. C. Funch. Halshjernet: Hotelejer A. Frederiksen, v. M. C. Funch. V. Vinge: Fru Fr. Bidstrup, v. O. Pedersen. H. Vinge: Fru Dr. Borch, v. Politibetj. Larsen. Pladen: Mekaniker Mikkelsen, v. M. C. Funch.

Zoologisk Have

kunde i Onsdags glæde sig over en Forøgelse af Hjortefamilien, idet en af Sika-Hjortene er nedkommet med en lille Kalv; men samtidig har der ogsaa været et Skaar i Glæden — en af Aberne („Tösen“) har født en dødfødt Unge - heldigvis er „Tösen“ selv all-right.

En raadsnar Vægter.

Engang i gamle Dage blev Byen Bafel i Svejts belejret. Flere af Byens Borgere var i al Hemmelighed gaaet i Forbund med Fjenderne, og der var truffet den Aftale, at paa en bestemt Dag, naar Klaffen slog 12, skulde Portene aabnes, og Fjenderne skulde storme ind. Men baade Forrædere og Fjenderne fik en lang Næse; thi Byens Vægter havde faaet opsnappet Planen; det var ganske vist i sidste Øjeblik, saa han kunde ikke faa tildelt Jøll, men til alt Held havde Vægteren en klar Ømtanke. Han drej-

ede nemlig Biseren paa Uret en Time frem og lod det kun slaa eet Slag.

Da dette brønde ud over Byen, blev baade Fjenderne og Forræderne ikke lidt forundrede; de troede nemlig Klaffen var et, og at de var kommet for sent. Og mens der nu blev for-handlet om, hvad de skulde gøre, lyfede det Vægteren at faa Byens Jøll paa Benene, og Byen blev frelst.

Vattæpper.

Nu er Tiden til at anskaffe Dem en af vore kendte Kvaliteter i Vattæpper, som vi fører fra Kr. 8,75. Ekstra store Størrelser fra 11,50.

Prima Tæpper betrukket med lysægte Satin i flere Farver.

Nordlandets Handelshus.

En ny Ret.

August den stærke, Kurshyrste af Saffelen og Konge af Polen, fatte stor Pris paa god Mad og havde en særlig dygtig Kok, der imidlertid gjorde Kongen saa forværet, at han stadig forlangte nye Retter.

En Dag lod han Koffen kalde og sagde:

— Din Mad er i Grunden altid den samme. Nu vil jeg have noget virkelig nyt, en Ret, som aldrig er lavet før.

Bestyrket forlod Koffen sin høje Herre, og da han gik gennem Forværelset, faldt hans Blik tilfældig paa en Rideskifte, som laa paa Bordet.

Uden at betænke sig tog han den, bar den ud i Køkkenet, sprættede den op, haffede den i smaa Stykker, som han ved Hjælp af Olie, Peber og Salt laadede til Salat.

Hyrsten var henrykt over den nye Ret og vilde absolut vide, hvorledes den var lavet.

Koffen trykkede sig længe, men maatte til sidst ud med Sproget.

August blev rasende, men maatte til sidst selv le. „Saa ender det vel med, at du engang ferverer mine egne Rideskifter“, sagde han, „glem saa ikke at tage Sporene af!“

Giftermaals-Statistik.

— Hvorfor gifter Mændene sig?

Saaledes lod et Spørgsmaal, som et amerikansk Rindesblad for nylig stillede sine Læsere, og da Svarene sikkert har Interesse ogsaa herhjemme, skal de gengives her i al Korthed. De stammer fra alle Samfundsklasser, fra yngre og ældre, og giver vistnok et paalideligt Billede af Giftermaalsgrundene.

Halvdelen af Svarene gik ud paa, at vedkommende havde giftet sig alene af Kærlighed. 7 pCt. er ærlige nok til at svare, at de giftede sig for at faa Penge og en sikret Fremtid. Lige saa mange giftede sig „for at hævne sig“ paa en, som de ikke fik. 10 pCt. giftede sig med „for at staffe deres Børn en ny Moder“, andre, fordi Maden paa Restauranterne var saa elendig, at de ikke kunde holde den ud, andre fordi de langtes efter et eget Hjem. En af dem giftede sig, alene fordi han havde faaet et nyt Møblement i Arv, en anden fordi hans Kæreste var saa dygtig til at bage hans Jndlingskager.

— Det kunde være interessant paa lignende Vis at faa at vide, hvorfor Kvinderne gifter sig.

Nyt Oplag er udkommen: Fører over Hammershus Ruiner.

Pris 50 Øre.

Faas i Boghandlen, ved Ruinen samt gennem Forlaget.

Gornitzka, Allinge.

Stort Udvalg i
Fiske- og Grønt-
til billigste Priser

Konserves

Axel Mogensen, Tejn.

Is- og Mælkeudsalg, Lindeplads

Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter.
Ren tuberkulosefri **Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde** samt alt
i **Spise-Is og Blok-Is**, smaa og store Portioner. — Pestillinger mod-
tages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen.
Ærbødigst **Charles Pedersen.**

HERVED meddeles det de ærede
Kunder, at jeg har begyndt en ny
FUNKIS-SALON
ovenover Allinge Messe og anbe-
faler mig fremdeles med alt ved-
rørende Haarpleje

Ærbødigst
K. Kornum.
Allinge.
Telefon 153.

Hvad sker der i Allinge ??? ? ? ? ?

Landsbyen

aabner Søndag d. 10. Juni
* Dansant til Kl. 2 *

Herefter hver Aften
Koncert Dansant til Kl. 24.

4 Mands Jazzband
THE BLUE BOYS

Ønsker De at købe
et rigtig godt Stykke

OST

saa har jeg
den

Rigtige Vare til den Rigtige Pris.

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Skal De fernisere, lakere og male?

saa brug **FUNKIS** Gulvlakfernis
FUNKIS 4 Timers Lak
FUNKIS Oliefarve,

det er det bedste, der kan faas — det er

Rigtige Varer til Rigtige Priser!

Tlf. 10.

E. M. BECH.

VED DE, Bay Olsen

hvor De skal hen, for at faa den Habit,
der passer.

har det rigtige Snit og de rigtige Moder
i Fransk saavel som Engelsk Facon.

Da jeg har Forbindelse med flere Firmaer,
kan De faa netop det Stof, De søger.

Rep. udføres smukt, billigt.
H. Bay Olsen. 1. Kl. Herreskrædderi, Allinge.

Bornholms Zoologiske Have!

ved **STAMMERSHALDE** (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.

En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes
Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg

Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partoukort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.
Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121.

Direktionen.

For Hoteller og Pensionater

har jeg det rigtige i **Kaffe- og Thekander**, samt
Sukkersæt i Nikkel og Plet. Alle Slags Skeer og Gaffler i
Sølvplet og rustfri Staal. — Solide Varer, rimelige Priser.
NB. **De bedste Pudsemidler** for Sølvtoj faas hos

CONRAD HANSEN

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning v. Havnen

Tlf. 140.

Sommerstrømper

i moderne Farver

Silkestrømper, alle lyse Farver, pr. Par 2,25-2,85
Holdbare Traadstrømper 1,65-2,35
Silke og Traad sammen, meget stærke 2,90-4,50
Ankelsokker, hvide og kulørte 0,85

Nordlandets Handelshus.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 20:

DAGGRY

Østrigsk Operette med Ramon
Novarro og Jean Hersholt.

Vand i Hovedet. (Tegnefilm)

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Tak

for udvist Opmærksomhed ved
vort Sølvbryllup.

Julius Nybo og Hustru.

En flink, ung

Pige

søges til 15. Juni.

Arvidsens Pensionat, Sandvig.

Chauffør

antages.

Gartner Lindgren, Tejn.

En flink Stuepige

vant til Servering antages straks.
Telf. 25. **Hotel Allinge.**

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.**
i alle Størrelser samt **Hatte, Huer**
og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletoj, Bomuldstøj,**
Lærredet, Gardintøj, Dynetøj, Fjer,
Tæpper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Vandslanger

og alt Tilbehør til disse.

Vandkander

i forskellige Størrelser.

Hæksakse, Beskæresakse

og Redskaber til Haven
i stort Udvalg.

Liggestole

med og uden Fodstykke
og Parasol.

Hængekøjer,

Haveparasoller m. m.

anbefales.

P. C. Holm, Allinge

Den rigtige Sko

til den rigtige Pris

faas hos

C. Larsen, Vestergade, Allinge.

RøSvineavlforenings Orne

staar til Afbenyttelse paa Tyske-
gaard og Kildesgaard, og en Gylte-
orne paa Pilegaard.

Kontingent 3 Kr. pr. So for Ikke-
Medlemmer.

Bestyrelsen.

Rigtig gode King Edward

Spisekartofler

sælges
50 kg 2,50 — pr. kg 6 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Til Eftersaaning i Roemarken!

Fine Sorter Kaalrabi

Fynske Bortfelder samt

Danmarks bedste Turnips:

Yellow Tankard og

Øster Sundum.

Nye moderne Roehakker

til smaa Penge.

Nordlandets Handelshus.

MAGASIN DU NORD

har det største Udvalg i Herrelingeri
og til rimelige Priser.

Moderne Faconer i **Filthatte**, alle med Foer

7,85—8,85—9,75

Døn danske Hat **Danica** i gode Farver 12,50

Prima **Haarhat** 16,50

Nye **Straahatte**, eng. Facon 4,85—5,25—7,00—9,25

Blaa **Kasketter** og moderne Mønstre i Sportshuer

er paa Lager til mange Priser.

Kulørte ensfarvede **Manchetskjorter**

med fast Flip fra 4,75

Do. do. med 2 Flipper 6,25—7,25—8,85

Do. sribede do. med 2 Flipper 5,50—10,50

Prima hvide **Skjorter** med fast Flip, amk. Facon 6,85

Halvstive **Flipper** 0,60—0,85—1,20

Hvide **Tennisskjorter** af prima Poplin.

Mægtigt Udvalg i kulørte **Bindslips** fra 0,85—5,50

Fiks Nyhed i uldne Sommer-Bindslips „Cashwool“

prikket og sribet 3,50

„Usynlige“ **Sommerseler** 2,85

Stort Udvalg i **Livremme** fra 0,60—2,75

Flonelsbenklæder i lysgraa fra 8,50

do. lysgrønne 12,50

do. lysgraa sribet 13,75—14,50

Ensfarvede kulørte **Poloskjorter**, Traad & Silke 7,85

Lyse **Sommer-Regnfrakker**,

smaa Størrelser 9,85, større 11,00

Impregnerede **Gabardinefrakker** fra 45,00

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

Victor Planck, Allinge.

Vi mødes i Palmehaven!

Hver Aften

1. Kl. Orkester og Artister

Koncert

Dansant

Artistoptræden

Propert og behageligt Sommerbrændsel

er aflange Skandia-
Brunkulsbriketter
og runde Antracite
Ægbriketter

Disse sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Se her!

Gør Deres Indkøb nu — Vi har det største Udvalg i

Moderne ensfarvede Slips fra Kr. 2.75

Ensfarvede Sommerskjorter - - 5.75

Herrehatte - moderne - - 6.50

Slipover og Crossover - - 4.25

Herre - Sokker i alle Mønstre - - 0.85

HUSK!

altid bedst og billigst i

NORDLANDETS HANDELSHUS

Mange gode tørre BRÆDDER sælges!

Heriblandt store Partier tørre, solide Brædder, som sælges til samme
Pris, som Udskudsbrædder koster.

Særdeles smukke, russiske **FINERPLADER** i 4 og 5 mm Tykkelse,
samt **MASONITEPLADER**, blød, halvhaard og haard Kvaitet, til at
dække fugtige Vægge med o. s. v., sælges til den rigtige Pris i

Nordlandets Handelshus.

Vi har stadig Lager af

Tysk Kalksalpeter Gran. Chili-Salpeter

Svovlsur Ammoniak Nitrophoska

18 pCt. Superfosfat 40 pCt. Kaligødning

og sælger gerne pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Bjørn Sivertsens Brudefærd.

Fortsat fra Side 1.

Saadan en Sejlads paa Landjorden har jeg aldrig været med til.

Den tykke Mand hostede stærkere.

— Generer det kanske Herren? spurgte Bjørnen høfligt.

Jo, det gjorde det.

Bjørn befalede — med en endnu stærkere Trumf — sin Staldbroder at „lukke sit Køje“.

Den tykke Herre saa vist paa ham. — Saa var der en stærk Kurve paa Jernbanelinien. Waggonen hældede, og Bjørn faldt halvvejs omkuld paa Sædet.

— Nu har jeg Brand brøle mig set det med! raabte han halvt overrasket, halvt polisk. Hvad mener du, Anders? Vi kører ad hede Helvede til med denne Fart!

— Bander De altid saadan, min gode Mand? spurgte den tykke Herre.

Bjørn saa paa ham og blinkede med Øjnene.

— Det er, ligesom det falder sig, go'e Herre, og mest paa Landjorden. Der maa Sul til Brødet, sa'e Bagerens Hund, den stjal i Slagterbutikken!

— Jeg tror ikke, det behøves! sagde den tykke Herre. Jeg skal sige Dem, jeg er Præst!

— Præst! gentog Bjørn og betragtede hans Ansigt. Om Forladelse, men tør De bande paa det?

Den tykke Herre saa først strengt paa ham. Men det store Barn lige over for ham var i Dag i et Perlehumør og alt for uimodstaelig med sit halvt enfoldige, halvt skæmske Smil og sit Lune, som alting prellede af imod.

En halv Snæs Minutter efter var de gode Venner, Bjørn fortalte — imod Sædvane — hele sin Historie og Historien om „Spanden“! den joviale Præstemand lo, indtil hans Astma truede med at kvæle ham, og inden han havde naaet Hovedstaden, havde han taget det Løfte af Bjørn, at denne skulde besøge ham den næste Dag ude i en lille Landsby i Stadens nærmeste Omegn.

Røde-Anders vilde hjem samme Aften med sin Returbillet, og Bjørn dampede alene næste Morgen ud paa Landet.

Hvorledes det gik eller ikke gik, saa foretog Bjørn efter den Tid flere Københavnsrejser med tilsvarende Afstikkere ud i Præstegaarden, i hvis Nabolag han efter sigende „var blevet hængende ved et Skørt“!

Noget synderligt mere herom fik man, som ovenfor nævnt, ikke at vide. Han gik med en stor, blank Guldring, der klemte ham om hans tykke Finger. Hvorledes han oprindeligt havde faaet den om Fingeren, er vanskeligt at sige: men nok er det: den sad der. Og Bjørn selv „sad fast“.

Han havde hele Vinteren igenem gaaet i Giftetanker. Gæstgiveren og Gæstgiversken havde drillet ham; han var bleven vred for Spøg og vred for Alvor, men var blevet forsonet igen, han havde vist et Fotografi frem af en Pige, som var ganske sort i Ansigtet, med to store mønjefarvede Hagebaand, og som han stadig polerede med sit Trøjærme „for at faa den rigtige Skabelon frem“. Han holdt i Grunden ikke af, at man morede sig alt for meget over dette Fotografi, men var dog sandhedskærlig nok til at erklære, „at det mere lignede en Nejer end en anstændig Pige fra Landet“.

Han havde faaet sig en ny Baad i Vinterens Løb. Den var — under de behørlige Formaliteter — blevet døbt og havde faaet Navnet „Flyvefisken“.

Men under selve Daabsgildet var der opstaaet Klammeri. Den ellers saa godmodige Bjørn var kommen i Harnisk over nogle Drillerier.

Man havde kaldt hans Baad „Stenbideren“.

Uden at han ret egentlig kunde forklare sig selv eller andre, hvori det fornærmelige laa for dette Navns Vedkommende, saa var han dog blevet fornærmet og havde gjort „Spektakler“.

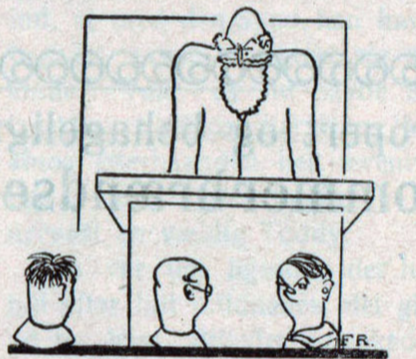
Naar et Fartøj var døbt, saa var det døbt, og saa var den Potte ude, og saa skulde man ikke komme og være vittige; og hvis man vilde være vittige, saa skulde man tage Næsen til sig, for ellers saa vankede der over Klyverbommen o. s. v.

Den næste Dag var han i et højt utilfreds Lune med sig selv vandret over til sin fortrolige, Kromanden. Det tyngede haardt paa ham, at han havde baaret sig saadan ad som Vært.

Gæstgiveren trøstede ham paa det bedste. Det laa — forsikrede han — alt sammen i Giftetankerne. Naar man gik og tænkte paa saadan noget, saa kunde man aldrig rigtig holde Balancen, men var enten for lystig eller alt for disputerlig. Det vidste han af egen Erfaring. Man skulde blot gøre en Ende derpaa.

Bjørn svarede intet; han mumlede blot noget om Foraaret og Lagener og Lintøj. Og saa tog han ud paa Søen i „Flyvefisken“.

Den fløj; det var en afgjort Sag. Der var ikke Spor af Stenbideri ved den Baad — det skulde han selv vise Grinebiderne i Land!

Læreren: — Naa, I tror altsaa heller ikke paa, at Jorden er rund, men af praktiske Grunde maa vi jo holde os til, hvad der staar i Bøgerne.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

— 0 —
Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebanen, naar der findes brugeligt Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebanen, men skal være agtpaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standning eller Forandring af Færdselsretning, ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejstryds og Fodgængerfeltet, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Bendinger skal ske til venstre; Bending og Vaglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadestryds er forbudt.

Cil højre spinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegnet med Pisten er ikke nyt.

Intet Køreøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at

der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varfæses derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køreøj foretager Udsving ved Fzgangsaetning, gives Tegnet som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Vigtog, Troppaafdelinger eller Processioner.

Vygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hesteforetojer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Vaglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Pakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklisten skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cyklisten maa ikke hage sig bag i andre Køretojer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Kædetøj og i Vygtetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklisten skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegnet, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetingsderefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

I disse Tider maa Tiggerne ogsaa regne med Billisternet!

Vær god mod Naturen.

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konservedaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— — — — —
Gør rent efter dig!

Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker.

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglens Sang, men rør ikke Fuglens Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Opræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Badningens 10 Bud.

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af Etdebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.
3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.
4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.
5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjerteranken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.
6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.
7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbadene.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end re I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De i Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Elegante VISITKORT
50 Stk. 2 Kr.
TAKKEKORT billigst.
Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejvende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 — —
Boxer udlejes.

Vi sender Dem „Nordbornholm“

hver Uge. Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at averttere.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre
Allinge Bogtrykkeri.